

การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 Developing of English Listening Skills for Mathayomsuksa 3 Students By Using Television Programs

มณีนรัตน์ วรรณิกา *
อภิราตี จันทร์แสง **

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 2) ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ 3) เปรียบเทียบทักษะฟังภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ 4) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยรายการโทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนฟ้าแดดสูงยางวิทยาคาร อำเภอภูกามยาว จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24 จำนวน 28 คนได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ จำนวน 8 แผน แบบทดสอบทักษะการฟัง จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยาก (p) ตั้งแต่ 0.34-0.67 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (B) ตั้งแต่ 0.33-0.72 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.81 และแบบวัดความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนด้วยรายการโทรทัศน์ มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.33-0.79 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติทดสอบ t-test (Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า

1. แผนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.43/75.36 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 70/70
2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์ มีค่าเท่ากับ 0.6042 หมายความว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ ด้านการฟังเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 60.42
3. นักเรียนมีคะแนนทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการเรียนด้วยรายการโทรทัศน์ โดยรวมและเป็นรายข้อ อยู่ในระดับ เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 4.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การเรียนรู้ด้วยรายการโทรทัศน์ มีความหลากหลายของรายการโทรทัศน์ ทำให้เกิดทักษะการฟัง และการเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษมีความสุขสนุกสนานมากยิ่งขึ้น

ABSTRACT

The purposes of this study were 1) to study the effectiveness of learning activities and developing English listening skills by using television programs that met the 70/70 criteria, 2) to study the effectiveness index of development of learning in English listening activities by using television programs with a concentration on Mathayomsuksa 3 students, 3) to compare students' improvement in listening skills before and after input learning activities into the classroom, and 4) to investigate students' attitudes toward learning activities by using television programs. The sample group was 28 Mathayomsuksa 3 students enrolled in the first semester, academic year 2016, Fadadsongyang Wittayakarn School, The Secondary Education Service Area Office 24, Kamalasai District, Kalasin Province. All participants were selected by Cluster Random Sampling. The instruments used in the study were (1) a lesson plan designed by using

* นักศึกษาหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

** อาจารย์ ดร. ประจักษ์มนุชญ์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

8 television programs for English listening comprehension, (2) the achievement test that had the difficulty (p) from 0.34–0.67, discrimination (B) was 0.33–0.72, and the reliability of the questions was 0.81, (2) the measurement of students' opinions on learning through television programs has discriminative range from 0.33-0.79, and the reliability was 0.86. The mean, standard deviation and test statistics t-test (Dependent Samples) were used for statistical analysis. The results of the study showed that;

1. The performance efficiency of the television programs designed for developing students listening skills was 76.43/75.36 which met the criteria of 70/70.
2. The effectiveness Index of learning activities for improving students listening skills by using television programs was 0.6042, this means that students had improved their listening skill with the accounted score of 60.42 percent.
3. Students have showed his/her post-test score higher than pre-test score with statistically significant at .05 level.
4. All of Mathayomsuksa 3 students had positive opinions towards the television programs with an average of 4.35. Learning English through television programs makes learning English more fun and enjoyable.

คำสำคัญ : การเรียนรู้, ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ, รายการโทรทัศน์

Keywords : Learning, English listening skills, Television Programs

บทนำ

การสื่อสารมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์มาก โดยเฉพาะในยุคนี้เป็นยุคของข้อมูลข่าวสารหรือเรียกว่ายุคโลกาภิวัตน์ การสื่อสารมีประโยชน์ทั้งต่อบุคคลและสังคมการสื่อสาร ทำให้คนมีความรู้และโลกทัศน์ที่กว้างขวางขึ้น ภาษาจึงมีความสำคัญยิ่งต่อการสื่อสารโดยเฉพาะภาษาพูดและภาษาเขียน ภาษาอังกฤษปัจจุบันคือภาษานานาชาติ เป็นภาษากลางของมนุษยชาติ เป็นภาษาที่มนุษย์บนโลกใช้ติดต่อกันเป็นหลัก ไม่ว่าจะแต่ละคนจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาประจำชาติ เมื่อต้องติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกันทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ด้วยเหตุนี้หลายชาติจึงบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถนำทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และ เขียน ไปใช้ในสถานการณ์จริง โดยทักษะการฟังภาษาอังกฤษเป็นจุดเริ่มต้นแห่งทักษะการเรียนรู้และเป็นที่ยอมรับว่าเป็นจุดสำคัญในการเริ่มต้นการเรียนรู้ภาษา การฟังเป็นความสามารถของบุคคลที่จะทำความเข้าใจในสิ่งที่คนอื่นพูด ทักษะการฟังมีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะหากผู้ฟังมีทักษะการฟังที่ดีย่อมส่งเสริมให้ทักษะการพูดมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ถ้าได้รับการฝึกทักษะการฟังไม่เพียงพอจะมีผลทำให้ไม่สามารถใช้ภาษาในการสนทนาได้ ดังนั้นควรจะใส่ใจในทักษะการฟังเพื่อให้การฟังประสบผลสำเร็จโดยเฉพาะอย่างยิ่งการฟังภาษาอังกฤษในทางวิชาการทักษะการฟังเป็นความสามารถในการจับประเด็นใจความหลัก จากสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ซึ่งเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนเพราะผู้เรียนต้องเข้าใจสาระสำคัญจากสิ่งที่พูด อารมณ์และความคิดเห็นของผู้พูด และสามารถตอบสนองระบอบความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดหรือบริบทของการฟัง ดังนั้น ในการเรียนการสอนนักเรียนจึงควรได้รับการฝึกฝนทักษะการฟังอย่างเพียงพอและจริงจัง ซึ่งการฟังเป็นทักษะที่มีความสำคัญมาก และเป็นทักษะพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ หากผู้เรียนไม่เข้าใจในสิ่งที่ตนเองฟังก็จะไม่สามารถติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ ดังนั้นครูผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการสอนทักษะฟังเป็นพิเศษ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรทำให้ผู้เรียนคิดและเกิดการเรียนรู้โดยการฝึกทักษะภาษาเป็นทักษะสัมพันธ์ที่สมจริง เน้นการใช้สื่อตามสภาพจริงคือวัสดุการสอนที่ได้จากแหล่งต่าง ๆ ที่ไม่ใช่ตำราหรือบทเรียนที่จัดพิมพ์เพื่อให้ผู้เรียนใช้เรียน ตัวอย่างของสื่อตามสภาพจริง เช่น ข่าวการพยากรณ์อากาศและการสัมภาษณ์ทางวิทยุโทรทัศน์การใช้สื่อตามสภาพจริงทำให้ผู้เรียนได้เกิดความสนใจและต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนมากขึ้น อันจะเป็นผลดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ในชั้นเรียน (นิภาวรรณ ชูรัตนสิทธิ์, 2535) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สื่อที่ใช้กันในปัจจุบัน คือ โทรทัศน์ซึ่งปัจจุบันมีรายการที่มีคุณภาพหลายรายการ เช่น รายการสารคดีรายการสัมภาษณ์ (วรวิทย์ นิเทศศิลป์, 2551) โทรทัศน์เป็นสื่อที่มีอำนาจมากในการช่วยเสริมและทดแทนภาระหน้าที่ในการสื่อสารชั้นที่หนึ่งของครูผู้สอน สามารถเพิ่มพูนประสบการณ์ของผู้เรียนให้กว้างขวางเพราะเป็นสื่อที่มีทั้งภาพและเสียงจึงมีเสน่ห์ดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้มาก (วิภา อุดมฉันท, 2544)

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่าการนำรายการโทรทัศน์มาใช้ในการเรียนการสอนมีคุณประโยชน์ต่อการเรียนการสอนหลายประการ คือ สามารถนำเสนอภาพและเสียงได้พร้อม ๆ กัน ให้ความรู้แก่ผู้เรียนได้ทุกรูปแบบตั้งแต่การสอนความรู้่าง ๆ ไปจนถึงการอธิบายข้อมูลที่มีความสลับซับซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทางจอโทรทัศน์ยังช่วยให้เกิดความสนใจและทำให้ผู้ชมจดจำสิ่งที่ได้ดูง่ายขึ้น อีกทั้งยังสามารถถ่ายทอดให้เห็นและมีความรู้สึกร่วมไปพร้อม ๆ กันด้วยรายการโทรทัศน์จึงเหมาะที่จะใช้เพื่อการเรียนการสอน สอดคล้องกับแนวคิดของ Cambre (1995) ที่ได้สรุปว่าโทรทัศน์สามารถใช้เป็นสื่อการสอนและการบรรยายที่ดีที่สุดที่จะทำให้ให้นักเรียนได้ฝึกฝนตนเอง ให้ความรู้ความเข้าใจและมีอิสระในการทำงาน ครูที่นำสื่อโทรทัศน์มาใช้ในการสอนอาจจะไม่ได้มีหน้าที่เหมือนเช่นอดีต แต่หน้าที่ของครูก็ได้ถูกลดความสำคัญลงไปแล้ว นักเรียนที่เรียนรู้จากสื่อโทรทัศน์ไม่ได้ใช้เวลาอย่างเต็มที่ แต่โอกาสในการเรียนรู้ของนักเรียนก็ได้ไม่น้อยลงไป และอาจจะเพิ่มมากขึ้นด้วย โรงเรียนใดที่นำสื่อโทรทัศน์มาใช้จะทำให้ดูแตกต่างไปจากแบบแผนเดิม เพราะการดูโทรทัศน์จะมีบทบาทเข้ามาแทนที่การจดบันทึก การเรียนและการท่องจำ การนำสื่อโทรทัศน์มาใช้ในการสอนทำให้ครูมีเวลาเอาใจใส่นักเรียนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้นักเรียนยังสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา แทนที่การเรียนรู้อันเดียวเพียงอย่างเดียว

การสังเกตพฤติกรรมนักเรียนและการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในพื้นที่วิจัยพบว่า ผู้เรียนฟังคำวลี ประโยค และจับใจความสำคัญของสิ่งที่ได้ฟังไม่ได้ ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่บรรลุผลตามที่คาดหวัง เช่น ฟังไม่รู้เรื่องทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจ ส่งผลให้ติดต่อสื่อสารไม่ได้ และยังทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อวิชาภาษาอังกฤษต่ำ และมีเจตคติที่ไม่ดี เนื่องจากครูผู้สอนไม่ได้จัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง โดยการฟังเสียงเจ้าของภาษาโดยตรง สื่อการสอนของครูไม่ดึงดูดความสนใจ ไม่สร้างความกระตือรือร้นให้เกิดขึ้นกับนักเรียน ทำให้นักเรียนไม่เข้าใจเกี่ยวกับคำ วลี ประโยค และข้อความที่ได้ฟัง ไม่สามารถจับประเด็นใจความหลัก และไม่สามารถพูดสื่อสารให้บรรลุตามเป้าหมายกันได้ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนไม่คุ้นเคยกับเสียงเจ้าของภาษาจากสื่อจริง (Authentic Material) ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการนำสื่อรายการโทรทัศน์มาใช้ให้นักเรียนได้ฝึกฟัง จะทำให้คุ้นเคยกับเสียงเจ้าของภาษา และทำให้การฟังมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากหลักการ เหตุผล และสภาพปัญหาที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการใช้รายการโทรทัศน์ในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

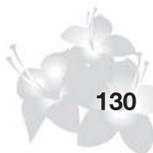
วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้อาเซียนพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้อาเซียนพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้โดยใช้รายการโทรทัศน์
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนด้วยรายการโทรทัศน์

วิธีการดำเนินงานวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ในอำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24 จำนวน 10 ห้อง จาก 4 โรงเรียน ประกอบด้วยโรงเรียนดอนไทรงาม

พิทยาคม มี 3 ห้องเรียน รวม 69 คน โรงเรียนโคกศรีเมือง มี 2 ห้องเรียน รวม 49 คน โรงเรียนธัญญาพัฒน์วิทย์ มี 2 ห้องเรียน รวม 39 คน โรงเรียนฟ้าแดดสูงยางวิทยาการ มี 2 ห้องเรียน รวม 75 คน รวม 232 คน ซึ่งมีสภาพแวดล้อมและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมือนกัน รวมทั้งมีผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปลายภาค ปีการศึกษา 2/2558 ใกล้เคียงกัน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนฟ้าแดดสูงยางวิทยาการ อำเภอภมราไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชนิด ประกอบด้วย

2.1 แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ สอนโดยใช้รายการโทรทัศน์ จำนวน 8 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง

2.2 แบบทดสอบทักษะการฟัง จำนวน 30 ข้อ

2.3 แบบวัดความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยรายการโทรทัศน์จำนวน 10 ข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง ดังนี้

3.1 ทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ แล้วตรวจให้คะแนน เก็บคะแนนไว้เพื่อจะนำมาเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน

3.2 เริ่มดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 8 แผน ทำการทดลองจัดการเรียนรู้ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559

3.3 นำแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษมาทดสอบหลังเรียน (Post-test) ตรวจแล้วเก็บคะแนนไว้ เพื่อจะนำมาเปรียบเทียบระหว่างการเรียนรู้โดยใช้รายการโทรทัศน์กับแบบปกติ

3.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รายการโทรทัศน์ภายหลังสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ครบ 8 แผนการเรียนรู้ โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น

3.5 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติตามความมุ่งหมายของการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

4.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรม พัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 โดยใช้สูตร E_1/E_2 (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2553) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์ และแบบปกติ ใช้สูตร E.I. วิธีของกูดแมนเฟลทเซอร์และชไนเดอร์ (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2553)

4.3 เปรียบเทียบคะแนนทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รายการโทรทัศน์ โดยใช้สถิติทดสอบ t-test (dependent Samples)

4.4 วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2553)

สรุปผล

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.43/75.36 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 70/70

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.6042 หมายความว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ ด้านการฟังเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 60.42

3. นักเรียนมีคะแนนทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

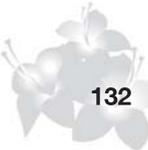
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการเรียน ด้วยรายการโทรทัศน์โดยรวมและเป็นรายชื่ออยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 4.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า การเรียนรู้ด้วยรายการโทรทัศน์มีความหลากหลายของรายการโทรทัศน์ ทำให้เกิดทักษะการฟัง และการเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษมีความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น

อภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รายการโทรทัศน์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.43/75.36 หมายความว่า นักเรียนได้คะแนนจากการประเมินพฤติกรรมการระหว่างเรียนรวมทั้งหมด 8 แผน ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนที่วัดได้จากการประเมินพฤติกรรมการระหว่างเรียน และแบบทดสอบย่อยในแต่ละแผนของการจัดกิจกรรม การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทุกคนรวมกันได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 91.71 คิดเป็นร้อยละ 76.43 และมีคะแนนเฉลี่ย หลังเรียนเท่ากับ 22.61 คิดเป็นร้อยละ 75.36 แสดงว่าแผนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รายการโทรทัศน์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากก่อนการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) งานวิจัยในประเทศและต่างประเทศและศึกษาแนวคิดของแคมเบร์ (Cambre, 1995) เกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์เป็นสื่อการสอน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียน โดยกิจกรรมแต่ละชุดได้เน้นให้นักเรียนสามารถฟังและชมรายการ แล้วคิดแยกแยะเรื่องราวเหตุการณ์ ประเภท ลักษณะไตรตรองข้อมูลวิเคราะห์ความสำคัญ บอกความสัมพันธ์เชิงเหตุผล และสรุปเรื่องได้ ตลอดจนผู้วิจัยได้นำพาผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จโดยจะพูดให้กำลังใจให้นักเรียนมีความมั่นใจและความภาคภูมิใจในตนเอง ทำให้นักเรียนเห็นความเกี่ยวข้องระหว่างการใช้โทรทัศน์ในการสอนและชีวิตจริง โดยส่งเสริมและกระตุ้นความสนใจของนักเรียนที่มีต่อโทรทัศน์เพื่อการสอน และผู้วิจัยได้นำตัวอย่างของการใช้ประโยชน์จากการดูโทรทัศน์เพื่อการสอนมายกตัวอย่าง ให้นักเรียนฟังจึงทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ และเข้าใจในบทเรียนยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของแคมเบร์ (Cambre, 1995) ที่สรุปว่าโทรทัศน์สามารถใช้เป็นสื่อการสอน และการบรรยายที่ดีที่สุด ทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนตนเองให้เกิดความเชี่ยวชาญ และมีอิสระในการทำงาน ครูที่นำสื่อโทรทัศน์มาใช้ในการสอน อาจจะไม่ได้มีหน้าที่เหมือนเช่นอดีต นักเรียนที่เรียนรู้จากสื่อโทรทัศน์มีโอกาสในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น โรงเรียนใดที่นำสื่อโทรทัศน์มาใช้จะทำให้ดูแตกต่างไปจากแบบแผนเดิม เพราะการดูโทรทัศน์จะมีบทบาทเข้ามาแทนที่การจดบันทึก การเรียนและการท่องจำ การนำสื่อโทรทัศน์มาใช้ในการสอนทำให้ครูมีเวลาเอาใจใส่นักเรียนมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นนักเรียนยังสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาแทนที่การเรียนรู้อันขึ้นเรียนเพียงอย่างเดียว ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุวิวัชรา มาตรโพธิ์ (2554) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังและการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลงคาราโอเกะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และพบว่ากิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังและการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลงคาราโอเกะมีประสิทธิภาพเท่ากับ 70.75/71.40 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 70/70

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์มีค่าเท่ากับ 0.6042 คิดเป็นร้อยละ 60.42 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโทรทัศน์สามารถใช้เป็นสื่อการสอน และการบรรยายที่ดีที่สุดทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนตนเองให้เกิดความเชี่ยวชาญ และมีอิสระในการทำงาน สอดคล้องกับแนวคิดของมอร์เลอร์ Moeller (1996) ที่ได้สรุปว่าการใช้รายการโทรทัศน์ในการเรียนรู้ เป็นเพราะโทรทัศน์มีประสิทธิภาพที่เป็นเอกลักษณ์เหมาะที่จะนำมาใช้พัฒนาความรู้และทักษะของผู้เรียน และยิ่งสอดคล้องกับแนวคิดของธราบุญ คุณจินดา (2550) ได้สรุปคุณค่าของโทรทัศน์ต่อการเรียนการสอนไว้ว่า สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อการสอนที่สามารถนำเอาสื่อหลายอย่างมาใช้ร่วมกันอย่างสะดวก เป็นการใช้อุปกรณ์ที่เรียกว่าสื่อผสมทำให้เกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ มีความสามารถนำรูปธรรมมาประกอบการสอนได้สะดวกและรวดเร็ว จึงส่งผลให้นักเรียนที่เรียน

ด้วยรายการโทรทัศน์มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุวิวิชรา มาตโรโพธิ์ (2554) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟัง และการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงคาราโอเกะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และพบว่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟัง และการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลงคาราโอเกะมีค่าเท่ากับ 0.23

3. นักเรียนมีคะแนนทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากจากการนำรายการโทรทัศน์ มาใช้เป็นสื่อในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ช่วยขยายโอกาสของนักเรียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยผ่านประสบการณ์ทางอ้อม (Indirect Experience) ซึ่งในที่สุดก็จะนำพานักเรียนไปสู่ประสบการณ์ทางตรง (Direct Experience) กล่าวคือ นักเรียนจะบังเกิดความสนใจที่จะค้นคว้าทดลองด้วยตนเองหรือไปเยี่ยมเยือนสถานที่ต่าง ๆ ที่เห็นในโทรทัศน์ด้วยตนเองในภายหลังนอกจากนี้รูปแบบรายการโทรทัศน์ที่นำมาใช้ในรายการเพื่อการศึกษา มีหลากหลายรูปแบบ ที่สื่อให้ผู้ชมรายการสามารถนำมาสร้างองค์ความรู้ในการศึกษา ได้แก่ รูปแบบพูดคุย สนทนา อภิปราย บรรยาย สัมภาษณ์ เกม สารคดี ละคร สารละคร สาธิต ทดลองและนิยายสารทางอากาศ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำรูปแบบดังกล่าวมาเป็นสื่อในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เพื่อให้เด็กนักเรียนเกิดความเข้าใจในภาษาอังกฤษ และสามารถวิเคราะห์เรื่องที่ได้ฟัง สอดคล้องกับแนวคิดของอัจจิมา ลีรัตนชัย (2542) ที่สรุปว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถรับรู้ความยากง่ายในการเรียนภาษาที่ต่างกัน ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ระยะเวลาในการเรียน ความถนัด อายุ ประสบการณ์ เป็นต้น ดังนั้นการที่จะพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศจึงจำเป็นต้องอาศัยวิธีการเรียนการสอนภาษาที่มีประสิทธิภาพ ดังที่มอร์เลอร์ (Moeller, 1996) ได้กล่าวว่าไม่สามารถรับรองได้ว่าการเรียนรู้ผ่านทางโทรทัศน์จะเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว เพราะผู้เรียนบางคนต้องการให้โทรทัศน์ช่วยอธิบายเนื้อหา ทางทฤษฎีที่เป็นเนื้อหาใหม่ ๆ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประสิทธิ์ เครือแดง (2553) ได้ทำวิจัยเรื่องผลการใช้สื่อภาพยนตร์ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการเรียนด้วยรายการโทรทัศน์โดยรวม และเป็นรายชื่ออยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 4.35 ทั้งนี้เป็นเพราะการเรียนรู้ด้วยรายการโทรทัศน์ มีความหลากหลายของรายการโทรทัศน์ทำให้เกิดทักษะการฟัง และการเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษมีความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของวิภา อีโน (2551) ได้ทำวิจัยเรื่อง การใช้สื่อภาพยนตร์เพื่อกระตุ้นแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษผลการวิจัยพบว่านักเรียนได้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Liu (2005) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนและครูที่มีต่อการใช้โทรทัศน์ ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สองในวิทยาลัยของประเทศไต้หวัน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนร้อยละ 64.8 และครูร้อยละ 74.8 มีทัศนคติที่ดีต่อการใช้โทรทัศน์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งนักเรียนและครูชื่นชอบภาพยนตร์ของอเมริกา คิดเป็นร้อยละ 68.7 และ 50.0 ตามลำดับ นักเรียนร้อยละ 54.8 และครู ร้อยละ 50.0 มีความรู้สึกว่ระยะเวลา 1 ชั่วโมงหรือน้อยกว่านั้นเล็กน้อยต่อวัน เป็นช่วงที่พอเหมาะสำหรับการชมรายการภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

- 1.1 ก่อนนำรูปแบบการใช้รายการโทรทัศน์ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรมีการศึกษา และทำความเข้าใจรูปแบบของรายการแต่ละประเภท ที่มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่บทเรียน
- 1.2 จากผลการศึกษาพบว่า นักเรียนเห็นด้วยกับการเรียนโดยใช้รายการโทรทัศน์ ดังนั้นผู้สอนควรนำวิธีการสอนโดยใช้รายการโทรทัศน์ไปใช้ในการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการฟัง ซึ่งจะเห็นได้ว่าการใช้รายการโทรทัศน์สามารถที่จะพัฒนากระบวนการฟังของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้ทฤษฎี รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย รวมทั้งการใช้สื่อแบบบูรณาการ
- 2.2 ควรพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยการใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนไปพร้อม ๆ กับการพัฒนาทักษะทางภาษา
- 2.3 ควรพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ธราบุญ คูจินดา. (2550). *ประโยชน์และวิธีใช้เทคโนโลยีกับการเรียนการสอน*. หนองคาย: สารสองฝั่งโขง.
- นิภาวรรณ ชูรัตนสิทธิ์. (2535). "การไปอบรมเรื่องการใช้ Authentic Materials," *ภาษาปริทัศน์*. 13(02) : 49; สิงหาคม, 2535.
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2553). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประสิทธิ์ เครือแดง. (2553). *ผลการใช้สื่อภาพยนตร์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรวิทย์ นิเทศศิลป์. (2551). *สื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้*. ปทุมธานี: สกายบุ๊กส์.
- วิภา อุดมฉันท. (2544). *การผลิตสื่อโทรทัศน์และวีดิทัศน์*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิภา อีโน. (2551). *การใช้สื่อภาพยนตร์เพื่อกระตุ้นแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุวิวิธรา มาตรโพธิ์. (2554). *การพัฒนาทักษะการฟังและการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงคาราโอเกะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อัจฉิมา สิริตันชัย. (2542). *รูปแบบการนำเสนอและความอยู่รอดทางธุรกิจของรายการภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์*. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Cambre. (1995). "Instructional Technology," *Television as Master Teacher*. 1995.
- Liu, Hon-Min. (2005). "Student and Teacher Attitudes Toward the use of Television in Learning and Teaching English as a Foreign/second Language in a College in Taiwan," *Dissertation Abstracts International*. 65(08) : 2870-A ; February, 2005.
- Moeller. (1996). *Center for Children and Technology : Learning from Television Research*. Retrieved September 10, 2016 from <http://cct.edc.org>.

